

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Η επόμενη οικονομική κρίση και αύξηση στην ανεργία δεν θα προκληθεί από την μείωση των εσόδων από τον ορυκτό πλούτο της Αυστραλίας, αφού η χώρα μας ευημερούσε και χωρίς τον πακτωλό από τα ορυχεία. Η οικονομική κρίση έχει αρχίσει με την αύξηση των εξόδων και μείωση των εσόδων στις μικρές επιχειρήσεις που θα επιδεινωθεί με τα μέτρα που θα πάρουν τα πολιτικά κόμματα για να φανούν δήθεν καλοί διαχειριστές της οικονομίας και θα χάσουν τις δουλειές τους δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι.

Εργατικοί και Λίμπεραλ συνεχίζουν το παραμύθι για τον δήθεν θανάσιμο κίνδυνο από το εθνικό χρέος και τους ελλειμματικούς προϋπολογισμούς, ενώ οι ειδικοί λένε πως το πρόβλημα με την Αυστραλία είναι ότι δεν δανειζεται αρκετά για να κατασκευάσει τα απαραίτητα έργα υποδομής. Αλλωστε, ακόμη και ο τελευταίος έλληνας μιλκμπαριτζής γνωρίζει ότι το πρόβλημα δεν είναι πόσα θα δανειστείς, αλλά αν μπορείς να τα εξοφλήσεις και η χώρα μας μπορεί να διαχειριστεί πολύ μεγαλύτερο χρέος με τις κατάλληλες πολιτικές που θα δημιουργήσουν νέες πηγές πλούτου με μόνιμες θέσεις εργασίας.

Ο Ραντ και ο Αμποτ, σαν αλμπάνηδες στα οικονομικά, αντί ν' ακούσουν τους έμπειρους τραπεζίτες και οικονομολόγους, υιοθετούν τον νεοφιλελευθερισμό του ΔΝΤ και άλλων που αποδεδειγμένα σκότωσαν την έστω βαριά άρρωστη ελληνική οικονομία με γιατροσόφια αντί για αποτελεσματικές θεραπείες.

Ενώ, λοιπόν, βρισκόμαστε στα πρόθυρα οικονομικής κρίσης, τί κάνουν οι φωστύτερες μας; Σπαταλούν σαν μεθυσμένοι ναύτες δισεκατομμύρια δολάρια κυριολεκτικά στο γάμο του Καραγκιόζη επειδή είναι ανόητοι αυτοί και οι συμβουλάτορές τους. Οι εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια που χαρίζουν οι Εργατικοί στην αυτοκινητοβιομηχανία είναι χαμένα λεφτά που θα τα πάρουν και θα φύγουν όπως έχει συμβεί πολλές φορές στο παρελθόν με τέτοιες εταιρείες που τις πλήρωσαν πολύ ακριβά οι αυστραλοί φορολογούμενοι. Μήπως έχουν ανάγκη το κρατικό επίδομα δεκάδων χιλιάδων δολαρίων οι

ΟΠΩΣ ΕΣΤΡΩΣΑΝ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ
ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

**Σε ρόλο κομπάρσου αν και πιστεύουν
ότι συμπρωταγωνιστούν στην οικονομία**

ΕΝΩ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΜΟΙΡΑΖΟΥΝ ΔΙΣ
ΣΤΟΥΣ ΜΕΓΙΣΤΑΝΕΣ!

υψηλόμισθες κυρίες που τους προσφέρουν οι Λίμπεραλ για να γεννήσουν ένα παιδί, με τεράστιο επίσημο κόστος 5,5 δις δολάρια; Πιστεύει κανείς ότι τις \$75.000 που θα εισπράξουν θα χρησιμοποιήσουν για ν' αγοράσουν ρουχαλάκια, κρεβάτια και καροτσάκια για τα νεογέννητά τους; Θα είναι πραγματικά αφάληδες όποιος πιστέψει κάτι τέτοιο, εξάλλου αν οι γυναίκες αυτές θα τεκνοποιήσουν μόνο αν εισπράξουν \$75.000, δεν τους αξίζει ο ύψιστος τίτλος της «μάνας».

Μήπως εισέπραξε έστω ένα σεντ η δική μου μάνα και η δική σας για να μάς γεννήσουν; Μήπως εισέπραξε έστω ένα σεντ η μάνα των παιδιών μου και των παιδιών σας για να μάς χαρίσουν το πιο πολύτιμο δώρο; Οχι βέβαια, αλλά ο Τόνι Αμποτ δεν θέλει μάνες, θέλει εκκολλημένες μηχανές.

Για να δικαιολογήσει αυτή την πρότασή του ο αρχηγός της αντιπολίτευσης, μιλά για ισότητα, γιατί να πληρώνονται οι φτωχές μάνες όταν γεννήσουν και να μην πληρώνουν οι πλούσιες, που είναι ακόμη ένα παραμύθι. Αν θέλει ισότητα, γιατί δεν δίνει τη σύνταξη και στους

πλούσιους; Γιατί να πληρώνουν οι μεγιστάνες φόρο εισοδήματος 30% και οι συνταξιούχοι 50% αν εργαστούν για να μπορέσουν να επιβιώσουν με τα ψίχουλα της σύνταξης; Ετσι βλέπει την ισότητα;

Εχω υπολογίσει ότι Εργατικοί και Λίμπεραλ θα προσφέρουν με αστείες δικαιολογίες περισσότερα από \$10 δις κάθε χρόνο στους έχοντες και κατέχοντες, ενώ μάς τρομοκρατούν με την απειλή χρεοκοπίας λόγω του εθνικού χρέους και των ελλειμματικών προϋπολογισμών. Πού είναι η συνέπεια; Πού είναι η σοβαρότητα;

Οι μικρές επιχειρήσεις είναι η σπονδυλική στήλη της εθνικής οικονομίας και αντί να τις στηρίξουν τα δύο μεγάλα κόμματα, τις αγνοούν με μεγάλο κίνδυνο για την χώρα. Βέβαια, φταίνε και οι μικροεπιχειρηματίες που πιστεύουν ότι παίζουν στην πρώτη εθνική της οικονομίας, ενώ ουσιαστικά παίζουν στο ερασιτεχνικό πρωτάθλημα και γι' αυτό αντί να εκμεταλλευτούν την προεκλογική περίοδο για να διεκδικήσουν κάποια προνόμια, ελπίζουν πως θα ωφεληθούν από μια Λίμπεραλ κυβέρνηση, αν μειώσει

τον φόρο εταιρειών.

Όμως, φίλοι μου μικροεπιχειρηματίες για να ωφεληθείτε από μια μείωση των φόρων θα πρέπει πρώτα να κάνετε κέρδη και αμφιβάλω αν θα κάνετε κέρδη όταν αυξηθεί το ποσοστό ανεργίας, ή το GST και χάσετε πελάτες σας. Να είστε βέβαιοι ότι δεν πρόκειται να μειωθούν, όμως, τα κέρδη των τραπεζών, των ασφαλιστικών εταιρειών και των μονοπωλίων, αφού μάς παίρνουν από την τσέπη ανενόχλητα όσα τους λείπουν, κάτι που δεν μπορείτε να κάνετε εσείς και η ευημερία σας εξαρτάται από την ευημερία των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Γι' αυτό πολλά χρόνια τώρα υποστηρίζω ότι οι μικρές επιχειρήσεις χρειάζονται ειδική μεταχείριση από το έθνος για να ξεκινήσουν και ν' αναπτυχθούν, για ν' απορροφήσουν τους άνεργους και τους νέους που θέλουν να βρουν την πρώτη τους εργασία.

Αναπάντεχα, μαζί μου συμφωνεί ο αρθρογράφος Σταύρος Π. Ψυχάρης σε σχόλιό του που δημοσιεύσαμε προχθές και μεταξύ άλλων αναφέρει:

«Το Βήμα επαναλαμβάνει ότι η ανάπτυξη με μεγάλες επενδύσεις στις οποίες απασχολούνται τελικώς μερικές εκατοντάδες άνεργοι δεν είναι ανάπτυξη, είναι κοροϊδία! Αντιθέτως, ελάχιστες διευθετήσεις υπέρ των μικρών επιχειρήσεων με τον όρο να προσλάβουν έναν τουλάχιστον υπάλληλο η καθεμία θα οδηγήσουν σε τακτοποίηση περίπου 600.000 ανέργων.»

Με τον κ. Ψυχάρη δεν συμφωνώ συχνά, όμως τα παραπάνω συμπεράσματά του είναι πολύ σωστά και οι πολιτικοί μας στην Αυστραλία θα πρέπει να ενισχύσουν τις μικρές επιχειρήσεις με διευθετήσεις όχι μόνο για να προσλάβουν έναν επιπλέον υπάλληλο, αλλά για να αναπτυχθούν και οι προσλήψεις θα είναι αναπόφευκτες. Ακόμη θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα για φιλοπρόδους νέους με ιδέες να μούν στον κόσμο των επιχειρήσεων που διψά για νεωτεριστές, στον τομέα του τουρισμού, στην αγροτική οικονομία και στη σύγχρονη τεχνολογία, που θ' αντικαταστήσουν την όποια μείωση στις δραστηριότητες των ορυχείων.

ΜΑΚΑΡΘΙΣΜΟΣ

Λυπάμαι που το αναφέρω, αλλά άρχισαν να μου δίνουν στα νεύρα εκείνοι οι συμπαρόικοι που ζουν ακόμη τον εμφύλιο σπαραγμό και την εποχή του ψυχρού πολέμου, αφού θεωρούν κομμουνιστή όποιον δεν ψηφίζει Νέα Δημοκρατία, Πασόκ, ή Λίμπεραλ και Πολίν Χάνσον. Εχω βαρεθεί ν' ακούω καταγγελίες ότι είναι κομμουνιστής όποιος υποστηρίζει τους Εργατικούς και αν αυτό ήταν αληθές δεν θα μ' ενοχλούσε καθόλου, αλλά η αλήθεια είναι πως δεν θα με άντεχαν ούτε πέντε λεπτά στο Κομμουνιστικό Κόμμα γιατί θα διαφωνούσα με κάποιες αποφάσεις τους και θ' ασκούσα την κριτική μου. Φαντάζεστε να έρθει από την Ελλάδα στέλεχος του ΚΚΕ για να μου κάνει παρατήρηση ή και να με τιμωρήσει επειδή ψήφισα υπέρ της συμφωνίας Κοινότητας και Αρχιεπισκοπής, χωρίς να τον πετάξω

κλωτσοπδόν έξω από το γραφείο μου;

Βασικά, όμως, οι μακαρθικοί συμπαρόικοι χαρίζουν στους εχθρούς τους κομμουνιστές τα υψηλά ιδεώδη της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ισότητας και της ελευθερίας που υποστηρίζω φανατικά.

Οι μεγιστάνες έχουν τη δύναμη να εκλέγουν και ν' απολύουν κυβερνήσεις χωρίς τη δική μου βοήθεια, αλλά ούτε και εκείνων των συνταξιούχων, χαμηλόμισθων και μικροεπιχειρηματιών που τους θαυμάζουν και υποστηρίζουν -δεν ξέρω γιατί-, ενώ θεωρούν... κομμουνιστές τούς Εργατικούς, δηλαδή σχεδόν τούς μισούς Αυστραλούς.

Είναι δυνατόν να είναι κομμουνιστής, ο Κέβιν Ραντ; Απλά, ο πρωθυπουργός, αν και δεξιός, θρησκευόμενος και πάμπλουτος συντηρητικός, έχει -τουλάχιστον- την καρδιά του στ' αριστερά όπως όλοι οι Άνθρωποι και προσπαθεί να βοηθήσει αυτούς που

πραγματικά υποφέρουν από την κοινωνική αδικία και ανισότητα.

ΠΟΙΗΣΗ

Ορφικοί Ύμνοι

Η λύρα στα χέρια του Ορφέα έγινε ένα κομμάτι της φύσης.
Μάγευε τα ζώα, μάγευε τα φυτά της γής.
Γαία θεά, μήτερ ανθρώπων
έδρανον αθανάτου κόσμου
φερέκαρπε.
Γαία θεά, ομβροχαρής,
περί ην κόσμος πολυδαίδαλος άστρων.
Γαία θεά, τελεσφόρε, παντολέτειρα
Γαία θεά.

ΚΑΛΟΟ!

- Λοιπόν Γιαννάκη θα έρθεις στο πάρτυ μου το Σάββατο; Στις 6 η ώρα θα σας παίξω πιάνο, στις 7 θα σας ζωγραφίσω και στις

8 θα φάμε.

- Και το ρώτας, φυσικά και θα έρθω. Στις 8 ακριβώς, θα είμαι εκεί!

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ:

Καταιγίδα! Χαλάει ο κόσμος. Αστροπελέκια, βροχή, αέρας να λυγίζει τα δέντρα και όλα τα σχετικά μιας αξιοπρεπούς καταιγίδας. Μια μαμά βάζει

το παιδάκι της στο κρεβάτι, του δίνει ένα φιλή κι ότι είναι έτοιμη να σβήσει το φως, της λέει ο γιος της, με τρεμάμενη φωνή:

- Μαμά, θέλω να κοιμηθείς μαζί μου απόψε.

- Δεν μπορώ, αγάπη μου, λέει η μαμά, αγκαλιάζοντας τον μ' ένα καθουσιαστικό χαμόγελο. Πρέπει να κοιμηθώ με τον μπαμπά σου.

Μετά από μακριά σιωπή, λέει ο μικρός, πάλι με τρεμάμενη φωνή:

- Φοβάται περισσότερο από μένα ο μπαμπάς;